

An Evaluation of the Effectiveness of Academic Journal Management in Thailand

Nattakan Jandachote

Mahasarakham University

E-mail: nattakan.j@acc.msu.ac.th

Received	Reviewed	Revised	Accepted
13/06/2025	08/07/2025	14/07/2025	23/07/2025

Abstract

Background and Objective: Academic journals are critical in disseminating scholarly knowledge and enhancing research quality. Effective journal management is essential, particularly for journals within the Thai-Journal Citation Index (TCI) system that aim to meet international standards. This study investigated the key management factors influencing the effectiveness of academic journals in Thailand based on the Fishbone Diagram and Total Quality Management (TQM) frameworks.

Methodology: A quantitative research design was applied. Data were collected from 211 academic journals listed in TCI groups 1, 2, 3, and new entries using a structured questionnaire, validated through expert review, with a Cronbach's alpha of 0.97. Data analysis employed descriptive statistics, one-way ANOVA, Kruskal-Wallis test, Tukey HSD, and multiple regression analysis.

Results: The regression model accounted for 77.2% of the variance in journal management effectiveness ($R^2 = 0.772$, $p < 0.001$). Four factors showed statistically significant positive influence: measurement ($\beta = 0.362$, $p < 0.001$), environment ($\beta = 0.207$, $p = 0.001$), method ($\beta = 0.199$, $p < 0.001$), and manpower ($\beta = 0.163$, $p = 0.001$). However, machine and material were not statistically significant. ANOVA and Kruskal-Wallis results indicated significant performance differences among TCI groups, with Group 3 journals exhibiting lower effectiveness than Groups 1 and 2 ($p < 0.001$).

Conclusion: The study underscores the importance of performance measurement, supportive environment, structured methods, and capable manpower in enhancing

journal effectiveness. The findings support integrating quality management models such as TQM and Fishbone to elevate Thai academic journals toward international standards.

Keywords: academic Journal Management; total Quality Management (TQM); fishbone Diagram; Thai-Journal Citation Index (TCI); management Effectiveness

การประเมินประสิทธิผลในการบริหารจัดการวารสารวิชาการ ในประเทศไทย

ณัฐกานต์ จันดาโชติ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อีเมล: nattakan.j@acc.msu.ac.th

Abstract

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: วารสารวิชาการเป็นกลไกสำคัญในการเผยแพร่ผลงานวิจัยและเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการของประเทศ โดยเฉพาะวารสารไทยที่อยู่ในระบบ Thai-Journal Citation Index (TCI) ซึ่งมีความหลากหลายทั้งในด้านคุณภาพและระบบบริหารจัดการ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการวารสารวิชาการไทย โดยใช้กรอบแนวคิดแผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) และแนวทางการบริหารคุณภาพองค์รวม (Total Quality Management: TQM)

ระเบียบวิธีวิจัย: การวิจัยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยวารสารวิชาการจำนวน 211 ฉบับจากกลุ่ม TCI 1, TCI 2, TCI 3 และวารสารใหม่ เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและมีความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha) เท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบ Kruskal-Wallis และ Tukey HSD รวมถึงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลในการบริหารจัดการวารสารได้ร้อยละ 77.2 ($R^2 = 0.772$, $p < 0.001$) โดยมีปัจจัยที่ส่งผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการวัดผล ($\beta = 0.362$, $p < 0.001$) ด้านสภาพแวดล้อม ($\beta = 0.207$, $p = 0.001$) ด้านวิธีการ ($\beta = 0.199$, $p < 0.001$) และด้านกำลังคน ($\beta = 0.163$, $p = 0.001$) ขณะที่ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี รวมถึงด้านวัสดุอุปกรณ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผลการทดสอบ ANOVA และ Kruskal-Wallis พบว่ากลุ่มวารสาร TCI 3 มีระดับประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่ม TCI 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

สรุปผล: ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการวารสารที่มีประสิทธิภาพควรมุ่งเน้นที่การวัดผล การจัดการสภาพแวดล้อม กระบวนการบริหารที่ชัดเจน และการพัฒนาบุคลากรเป็นหลัก แนวทางการประยุกต์ใช้ TQM และ Fishbone Diagram จึงสามารถใช้เป็นกรอบในการพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการไทยให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นและแข่งขันในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการวารสารวิชาการ; การบริหารคุณภาพองค์กรรวม; แผนผังก้างปลา; ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย; ประสิทธิภาพในการบริหาร

บทนำ

ในยุคที่ความรู้และนวัตกรรมกลายเป็นปัจจัยขับเคลื่อนหลักของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน วารสารวิชาการนับเป็นกลไกสำคัญในการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพจากสถาบันการศึกษาและนักวิจัยสู่สาธารณะ (Thai-Journal Citation Centre, 2568) การบริหารจัดการวารสารที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของระบบวิจัยของประเทศโดยรวม โดยเฉพาะในประเทศไทยที่มีเป้าหมายจะยกระดับวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ เช่น Scopus และ Web of Science ตามนโยบาย Thailand 4.0 และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการอุดมศึกษา พ.ศ. 2566–2570

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีวารสารวิชาการที่ได้รับการจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูล TCI (Thai-Journal Citation Index Centre) มากกว่า 1,000 ฉบับ (Thai-Journal Citation Centre, 2568) โดยวารสารเหล่านี้มีบทบาทในการส่งเสริมคุณภาพการวิจัยของสถาบันการศึกษาและสร้างพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ในแต่ละสาขาวิชา อย่างไรก็ตาม จากการประเมินคุณภาพของวารสารในระบบ TCI พบว่ายังมีวารสารจำนวนไม่น้อยที่ประสบปัญหาในการบริหารจัดการ เช่น กระบวนการพิจารณาบทความที่ล่าช้า ความไม่สม่ำเสมอในการออกวารสาร การขาดทรัพยากรบุคลากร และการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เป็นระบบ (จันทิรา จันทรโชติ & กฤษรัตน์ ศรีสว่าง, 2568; จุฑารัตน์ จิตกุล, 2561; เวคิน นพินิตย์, 2656) สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้อ่าน ผู้เขียนบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนโอกาสในการเข้าสู่ฐานข้อมูลสากลของวารสารไทย

จากข้อเสนอของ Watson (2004) ในที่ประชุม ICIS ได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการวารสาร IS ให้มีความเป็นระบบมากขึ้น เช่น การรับรองผู้ประเมินบทความ การสร้างตลาดสำหรับบทความ และการยกระดับการเข้าถึงวารสารผ่านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้จุดประกายให้เกิดการอภิปรายในวงกว้างจากบรรณาธิการวารสารชั้นนำหลายแห่ง (Gray et al., 2006) การบริหารจัดการวารสารวิชาการจึงจำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิดเชิงระบบที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพได้อย่างรอบด้าน แนวคิดการบริหารคุณภาพองค์กรรวม (Total Quality Management: TQM) ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในภาคการศึกษาและการวิจัยว่าเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงกระบวนการบริหารอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การวัดผลอย่างเป็นระบบ และการมุ่งเน้นผู้ใช้บริการเป็นศูนย์กลาง (Silvestri et al., 2024) ในขณะเดียวกัน แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram หรือ Ishikawa Diagram) ได้รับการประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหา โดยจำแนกออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ กำลังคน (Manpower), วิธีการ (Method), เครื่องมือ (Machine), วัสดุอุปกรณ์ (Material), สภาพแวดล้อม (Milieu) และการวัดผล

(Measurement) ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินองค์ประกอบการบริหารจัดการวารสารได้อย่างครอบคลุม (Liliana, 2016)

แม้จะมีการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารวารสารในระดับหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ยังเน้นเฉพาะบางปัจจัย เช่น ด้านเทคโนโลยี หรือกระบวนการพิจารณาบทความ โดยขาดการบูรณาการองค์ความรู้เชิงระบบที่เชื่อมโยงทั้งมิติภายในและภายนอกของการบริหารวารสาร อีกทั้งยังขาดงานวิจัยที่ศึกษาความแตกต่างด้านประสิทธิผลของวารสารระหว่างกลุ่ม TCI อย่างเป็นระบบ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงองค์รวมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของวารสารวิชาการไทย โดยใช้กรอบแนวคิด TQM และ Fishbone Diagram เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และประเมินผล พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของวารสารในแต่ละกลุ่ม TCI เพื่อให้ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายและแนวทางการพัฒนาที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง

ผลลัพธ์ของงานวิจัยนี้คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารวารสาร คณะบรรณาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานการอุดมศึกษา และศูนย์ TCI ในการกำหนดมาตรการและแนวทางสนับสนุนที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของวารสารแต่ละระดับ อีกทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพของวารสารวิชาการไทยให้สามารถแข่งขันในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการวารสารวิชาการไทย
- 2) วิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิผลระหว่างกลุ่มวารสารใน TCI (Thai-Journal Citation Index)
- 3) เสนอแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการวารสารโดยใช้แนวคิด TQM และ Fishbone Diagram

สมมติฐานการวิจัย

H1: ปัจจัยด้านกำลังคน (M1), ด้านวิธีการ (M2), ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี (M3), ด้านวัสดุอุปกรณ์ (M4), ด้านสภาพแวดล้อม (M5) และด้านการวัดผล (M6) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H2: วารสารที่อยู่ใน TCI กลุ่มที่ 1, 2, 3 และวารสารใหม่มีความแตกต่างกันในด้านประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัจจัย 6 ด้านของการบริหารจัดการตาม Fishbone Diagram และวัดผลด้านประสิทธิผลการบริหารด้วยแนวคิด TQM
- 2) ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วารสารวิชาการภายในประเทศไทยที่อยู่ในระบบ TCI

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการวารสาร หมายถึง การดำเนินงานของกองบรรณาธิการและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในด้านการวางแผน การจัดการต้นฉบับ การพิจารณาบทความ การตีพิมพ์ และการเผยแพร่

ประสิทธิผลของวารสาร หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานวารสารให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ในด้านคุณภาพ ความตรงต่อเวลา ความน่าเชื่อถือ และการเป็นที่ยอมรับของชุมชนวิชาการ

Total Quality Management (TQM) หมายถึง แนวทางการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากร การวัดผล การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และการมุ่งเน้นลูกค้า เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศในการดำเนินงาน

Fishbone Diagram หรือแผนผังก้างปลา หมายถึง เครื่องมือวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่จำแนกปัจจัยออกเป็น 6 ด้าน (6M) ได้แก่ Manpower, Method, Machine, Material, Milieu และ Measurement

TCI (Thai-Journal Citation Index Centre) หมายถึง ฐานข้อมูลกลางของวารสารวิชาการไทยที่มีการจัดอันดับคุณภาพวารสารออกเป็นกลุ่มที่ 1, 2 และ 3 โดยพิจารณาจากคุณภาพของบทความ การพิจารณา และความต่อเนื่องในการตีพิมพ์

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้กรณีศึกษาเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจมีข้อจำกัดด้านความสามารถในการทั่วไปผลลัพธ์ไปยังสถาบันอุดมศึกษาอื่น อีกทั้งข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลจากการประเมินตนเองของบุคลากร ซึ่งอาจมีอคติในการประเมินตามประสบการณ์ส่วนบุคคล

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารจัดการวารสารวิชาการเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการจัดการในหลายมิติ ทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี กระบวนการควบคุมคุณภาพ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงาน โดยการทบทวนวรรณกรรมในครั้งนี้จะกล่าวถึง 3 หัวข้อสำคัญ ได้แก่ (1) แนวคิดการบริหารคุณภาพองค์กรรวม (Total Quality Management: TQM) (2) เครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยด้วยแผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram หรือ Ishikawa Diagram) และ (3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของวารสารวิชาการ

1. การบริหารคุณภาพองค์กรรวม (Total Quality Management: TQM)

TQM เป็นแนวทางการจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพในทุกกระบวนการขององค์กร โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ (Goetsch & Davis, 2016) หลักการสำคัญของ TQM ได้แก่ การมุ่งเน้นลูกค้า การบริหารบนพื้นฐานข้อมูลจริง การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Deming, 1986; Oakland, 2014).

ในบริบทของการบริหารวารสารวิชาการ TQM สามารถประยุกต์ใช้กับกระบวนการบริหารงาน บรรณาธิการ การคัดเลือกบทความ การทบทวนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการเผยแพร่ เพื่อให้วารสาร มีความเป็นระบบ โปร่งใส และมีความน่าเชื่อถือ (Fonseca et al., 2024; Hananta & Susyanti, 2024; Kaiseroglou et al., 2024) งานของ Petnji et al. (2011)

2. แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) และปัจจัย 6M

แผนผังก้างปลา หรือ Ishikawa Diagram เป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นโดย Kaoru Ishikawa (1968) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาหรือปัจจัยที่มีผลต่อผลลัพธ์ในองค์กร โดยแบ่งปัจจัยออกเป็น 6 ด้านหลักที่เรียกว่า "6M" ได้แก่ 1) Manpower (กำลังคน) คุณภาพและประสบการณ์ของผู้บริหาร วารสาร บรรณาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิ 2) Method (วิธีการ) กระบวนการพิจารณาบทความ เช่น single-blind หรือ double-blind peer review 3) Machine (เครื่องมือ) ระบบจัดการวารสาร ออนไลน์ เช่น OJS และเครื่องมือสนับสนุนการเผยแพร่ 4) Material (วัสดุอุปกรณ์) ทรัพยากรสนับสนุน เช่น ระบบฐานข้อมูลอ้างอิง โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก 5) Milieu (สภาพแวดล้อม) นโยบาย องค์กร วัฒนธรรมด้านคุณภาพ และแรงสนับสนุนจากหน่วยงาน และ 6) Measurement (การวัดผล) ตัวชี้วัด เช่น ดัชนีการอ้างอิง Impact Factor และ h-index

Fishbone Diagram ได้รับการยอมรับในการประเมินคุณภาพในหลากหลายอุตสาหกรรม (Bose, 2012; Coccia, 2018; Islam & Towfiq Pritom BBA, 2016; Liliana, 2016; Yani et al., 2023) และสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการวารสารในบริบทการศึกษาและวิชาการ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินวารสารวิชาการ

ตามการศึกษาของ จันทรา จันทรโชติ และ ฤกษ์รัตน์ ศรีสว่าง (2568) ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหา ในการบริหารจัดการวารสารกฎหมายสงขลานครินทร์ และเสนอแนวทางพัฒนาเพื่อให้วารสารสามารถ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของ TCI กลุ่ม 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบุว่าให้เห็นถึงอุปสรรคในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ บทความ การตลาดและประชาสัมพันธ์ และข้อบังคับทางกฎหมาย วารสารได้พัฒนามาตรการตอบสนองในแต่ละด้าน เช่น การเพิ่มบุคลากร การสร้างความต่อเนื่องในการทำงาน การขอรับการสนับสนุนงบประมาณ การประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการใช้มาตรการ ภายในเพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพบทความและกระบวนการพิจารณา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความพร้อมของ วารสารในการเข้าสู่การจัดอันดับคุณภาพในระดับชาติ (กัญญาภักดิ์ สระแก้ว และคณะ, 2562)

จุฑารัตน์ จตุกุล (2561) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการระบบการกำกับและติดตามการประเมิน บทความในวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบปัญหาหลักในการรับ และส่งบทความที่ล่าช้า โดยเฉพาะการประเมินบทความซึ่งเกิดจากการไม่แจ้งระยะเวลาชัดเจนแก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และการขาดระบบติดตามภายในที่มีประสิทธิภาพ

เวคิน นพนิตย์ (2656) ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดทำวารสารวิชาการของประเทศกำลังพัฒนามักปรากฏความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพวารสารให้ได้มาตรฐานความเข้าใจผิดเหล่านี้เกิดขึ้นจากทั้งบรรณาธิการและผู้พิมพ์ที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่ถูกรวบรวมในบทปริทัศน์สามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขความเข้าใจผิดดังกล่าว และช่วยลดความขัดแย้งทางวิชาการเพื่อยกระดับคุณค่าของวารสารอย่างแท้จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการไทย และเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างวารสารในกลุ่ม TCI 1, 2, 3 และวารสารใหม่ โดยใช้กรอบแนวคิดแผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) และแนวคิดการบริหารคุณภาพองค์กรรวม (TQM) เป็นกรอบวิเคราะห์หลัก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ วารสารวิชาการไทยทั้งหมดที่อยู่ในระบบ Thai-Journal Citation Index (TCI) และวารสารที่อยู่ระหว่างเข้าสู่ระบบ รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,155 ฉบับ ณ ปี พ.ศ. 2568 กลุ่มตัวอย่าง คือ วารสารจำนวน 211 ฉบับ ที่ตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามแบบมาตรฐานที่ออกแบบตามโครงสร้างของกรอบแนวคิด Fishbone Diagram และ TQM แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของวารสาร 2) ปัจจัยการบริหารจัดการใน 6 ด้าน ได้แก่ กำลังคน (Manpower) วิธีการ (Method) เครื่องมือและเทคโนโลยี (Machine) วัสดุอุปกรณ์ (Material) สภาพแวดล้อม (Milieu) และการวัดผล (Measurement) และ 3) ประสิทธิภาพของวารสารในด้านการบริหารงานบรรณาธิการ การประเมินคุณภาพ และความยั่งยืนของวารสาร

เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach's alpha เท่ากับ 0.90

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2568 โดยส่งแบบสอบถามผ่านอีเมลและแพลตฟอร์มออนไลน์ (เช่น Google Forms) ให้แก่บรรณาธิการและผู้บริหารวารสาร พร้อมมีการติดตามเพื่อเพิ่มอัตราการตอบกลับ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ 1) สถิติเชิงพรรณนา: ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงความถี่ เพื่ออธิบายลักษณะของวารสาร และ 2) สถิติเชิงอนุมาน: ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) Kruskal-Wallis Test และ Tukey HSD การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ด้วยค่า VIF

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของวารสารวิชาการไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เสนอข้อมูลลักษณะทั่วไปของวารสารวิชาการไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงผลในรูปของความถี่และร้อยละ ได้แก่ กลุ่ม TCI ที่วารสารสังกัด (กลุ่ม 1, 2, 3 และวารสารใหม่) ปีที่ก่อตั้ง สาขาวิชาของวารสาร รูปแบบการบริหารจัดการ (ออนไลน์/ไม่ออนไลน์) และระบบการตรวจสอบบทความ ดังตาราง 4-1 ถึง 4-3 และภาพประกอบ 4-1 และ 4-2

1.1 ระดับฐานข้อมูลของวารสาร

พบว่าวารสารส่วนใหญ่ที่อยู่ในการศึกษานี้ถูกจัดอยู่ใน ฐานข้อมูล TCI 2 มากที่สุด รองลงมาคือ TCI 1 ขณะที่วารสารที่อยู่ใน TCI 3 รายละเอียดการกระจายตัวของวารสารในแต่ละระดับฐานข้อมูลแสดงในตารางที่ 4-1

ตาราง 1 การแจกแจงความถี่ของระดับของวารสารวิชาการ

ระดับของวารสาร	จำนวน	ร้อยละ
TCI 1	80	37.9
TCI 2	119	56.4
TCI 3	12	3.8
Total	211	100.0

ตารางที่ 1 แสดงการแจกแจงความถี่ของระดับฐานข้อมูลของวารสารวิชาการที่อยู่ในการศึกษาครั้งนี้ โดยพบว่า วารสารอยู่ในฐานข้อมูล TCI 2 จำนวน 119 วารสาร คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ TCI 1 จำนวน 80 วารสาร คิดเป็นร้อยละ 37.9 ในขณะที่วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI 3 จำนวน 12 วารสาร คิดเป็นร้อยละ 3.8 และกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงวารสารที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลของ TCI หรืออยู่ในฐานข้อมูลเฉพาะกลุ่ม จำนวน 4 วารสาร คิดเป็นร้อยละ 1.9

1.2 อายุของวารสาร

ตาราง 2 การแจกแจงอายุของวารสารวิชาการ

อายุของวารสาร	Min	Max	Mean	Std.
จำนวน 208 วารสาร	1	77	19.13	13.583

ตารางที่ 4-2 แสดงการแจกแจงอายุของวารสารวิชาการที่อยู่ในการศึกษา โดยพบว่าวารสารที่อายุน้อยที่สุดมีอายุเพียง 1 ปี ในขณะที่ วารสารที่มีอายุมากที่สุดอยู่ที่ 77 ปี ซึ่งสะท้อนถึงการดำรงอยู่ของวารสารที่มีอายุหลากหลาย วารสารที่มีอายุเฉลี่ย 19.13 ปี บ่งชี้ว่า การกระจายตัวของอายุวารสารที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.583 ปี

1.3 ประเภทของวารสาร

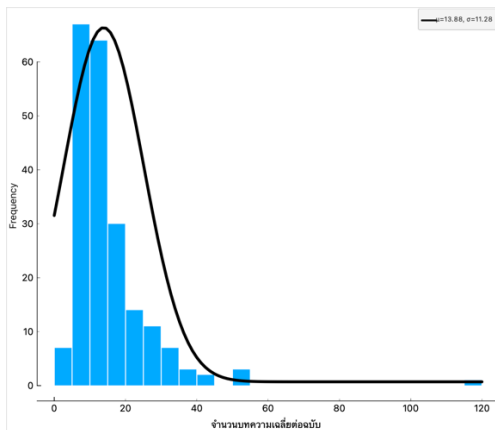
พบว่าวารสารที่อยู่ในการศึกษามีการกระจายตัวในหลายสาขาวิชา โดย สาขาที่มีจำนวนวารสารมากที่สุดคือ Social Sciences (สังคมศาสตร์) คิดเป็น 55.9% รองลงมาคือ Health Sciences (วิทยาศาสตร์สุขภาพ) คิดเป็น 20.9% และ Physical Sciences (วิทยาศาสตร์กายภาพ) คิดเป็น 10.0% ในขณะที่วารสารในสาขาอื่น ๆ มีจำนวนค่อนข้างน้อย รายละเอียดการแจกแจงประเภทของวารสารแสดงไว้ใน ตาราง 3

ตาราง 3 การแจกแจงประเภทของวารสารวิชาการ

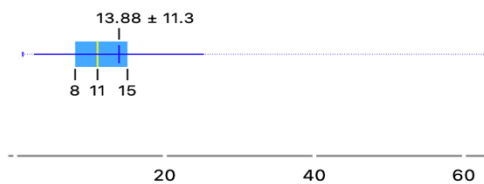
ประเภทของวารสาร	จำนวน	ร้อยละ
Social Sciences	123	55.9
Health Sciences	45	20.9
Physical Sciences	21	10.0
Life Sciences	10	4.7
Applied Engineering, Humanities, Linguistics และอื่น ๆ	12	5.7
Total	211	100.0

1.4 จำนวนบทความเฉลี่ยต่อฉบับ

พบว่า จำนวนบทความเฉลี่ยต่อฉบับอยู่ที่ 13.88 บทความ โดยมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.28 บทความ ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า วารสารส่วนใหญ่มีการเผยแพร่บทความในระดับปานกลาง โดยกระจายตัวในช่วง 8-15 บทความต่อฉบับ รายละเอียดการกระจายตัวของจำนวนบทความเฉลี่ยต่อฉบับแสดงไว้ใน ภาพประกอบ 1 ถึง 3

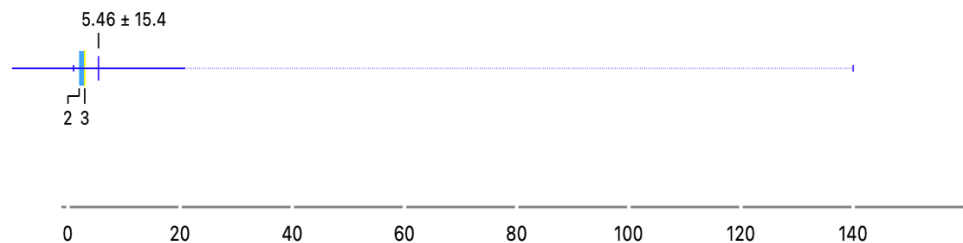
ภาพประกอบ 1 การกระจายตัวของจำนวนบทความเฉลี่ยต่อฉบับ

ภาพประกอบ 2 ค่ากลางของจำนวนบทความเฉลี่ยต่อฉบับ

1.5 จำนวนฉบับต่อปี

พบว่า จำนวนฉบับเฉลี่ยต่อปีของวารสารอยู่ที่ 5.46 ฉบับ โดยมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.4 ฉบับ โดยวารสารส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2-3 ฉบับต่อปี อย่างไรก็ตาม มีบางวารสารที่ตีพิมพ์บ่อยกว่า 10 ฉบับต่อปี รายละเอียดดังแสดงในภาพประกอบ 4-3

ภาพประกอบ 3 แสดงการกระจายตัวของจำนวนฉบับต่อปี

2 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยการบริหารจัดการวารสาร (6M)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการบริหารจัดการวารสาร 6 ด้าน ได้แก่ กำลังคน (Manpower), วิธีการ (Method), เครื่องมือ (Machine), วัสดุอุปกรณ์ (Material), การวัดผล (Measurement) และสภาพแวดล้อม (Milieu) โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายระดับความคิดเห็นในแต่ละด้าน และวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อดูว่าด้านใดได้รับการประเมินในระดับสูงหรือต่ำ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัจจัย 6M

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	S t d . Deviation
M1	211	1.0	5.0	3.905	.7233
M2	211	2.0	5.0	4.295	.5969
M3	211	2.0	5.0	4.224	.6579
M4	211	1.0	5.0	4.136	.7245
M5	211	1.0	5.0	4.074	.7553
M6	211	1.0	5.0	4.114	.7899
Valid N (listwise)	211				

จากตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 211 ราย พบว่า ด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ วิธีการ (Method) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.295 (SD = 0.5969) รองลงมาคือ เครื่องมือ (Machine) ค่าเฉลี่ย 4.224 (SD = 0.6579) และการวัดผล (Measurement) ค่าเฉลี่ย 4.114 (SD = 0.7899) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ กำลังคน (Manpower) ค่าเฉลี่ย 3.905 (SD = 0.7233) อย่างไรก็ตาม ทุกด้านยังคงอยู่ในระดับความคิดเห็น “มาก” ตามเกณฑ์การแปลผลแบบ Likert scale 5 ระดับ (4.21–5.00 = มากที่สุด, 3.41–4.20 = มาก)

3. ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อประสิทธิผลของวารสารตามแนวทาง TQM

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของวารสาร ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ (1) การมุ่งเน้นลูกค้า (Customer Focus), (2) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement), (3) การมีส่วนร่วมของบุคลากร (Employee Involvement), และ (4) การวัดผลและการวิเคราะห์ข้อมูล (Measurement and Analysis) โดยรายงานค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเช่นเดียวกัน

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลวารสารทั้ง 4 ด้านตามแนวคิด TQM

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Standard Deviation
P1	211	1.4	5.0	4.025	.6863
P2	211	2.0	5.0	4.206	.6917
P3	211	1.0	5.0	4.267	.7436
P4	211	1.0	5.0	4.035	.7922
Valid N (listwise)	211				

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 211 ราย พบว่า ด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีส่วนร่วมของบุคลากร (P3) โดยมีค่าเฉลี่ย 4.267 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7436 อยู่ในระดับ "มากที่สุด" รองลงมาคือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (P2) ค่าเฉลี่ย 4.206 (SD = 0.6917) อยู่ในระดับ "มาก" ถัดมาคือ การวัดผลและการวิเคราะห์ข้อมูล (P4) ค่าเฉลี่ย 4.035 (SD = 0.7922) และการมุ่งเน้นลูกค้า (P1) ค่าเฉลี่ย 4.025 (SD = 0.6863) ทั้งสองด้านหลังนี้อยู่ในระดับความคิดเห็น "มาก"

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการวารสาร (6M) กับประสิทธิผลของวารสาร

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย 6M และแต่ละด้านของประสิทธิผลของวารสาร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's r) พร้อมรายงานระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการวารสาร (6M) กับประสิทธิผลของวารสารวิชาการไทย (P1-P4)

Correlations											
		M1	M2	M3	M4	M5	M6	P1	P2	P3	P4
M1	Pearson Correlation	1	.519**	.545**	.601**	.718**	.657**	.506**	.661**	.633**	.665**
	Sig. (2-tailed)		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
M2	Pearson Correlation	.519**	1	.751**	.622**	.620**	.644**	.553**	.730**	.637**	.560**
	Sig. (2-tailed)	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211

Correlations											
		M1	M2	M3	M4	M5	M6	P1	P2	P3	P4
M3	Pearson Correlation	.545**	.751**	1	.726**	.602**	.623**	.535**	.691**	.557**	.544**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
M4	Pearson Correlation	.601**	.622**	.726**	1	.740**	.658**	.506**	.670**	.669**	.588**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
M5	Pearson Correlation	.718**	.620**	.602**	.740**	1	.759**	.605**	.727**	.677**	.735**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
M6	Pearson Correlation	.657**	.644**	.623**	.658**	.759**	1	.605**	.750**	.673**	.810**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
P1	Pearson Correlation	.506**	.553**	.535**	.506**	.605**	.605**	1	.719**	.575**	.695**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
P2	Pearson Correlation	.661**	.730**	.691**	.670**	.727**	.750**	.719**	1	.751**	.760**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
P3	Pearson Correlation	.633**	.637**	.557**	.669**	.677**	.673**	.575**	.751**	1	.658**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211
P4	Pearson Correlation	.665**	.560**	.544**	.588**	.735**	.810**	.695**	.760**	.658**	1
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	
	N	211	211	211	211	211	211	211	211	211	211

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตาราง 7 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการวารสารกับประสิทธิผลในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

การบริหารจัดการวารสาร	ประสิทธิผลการจัดการวารสารภาพรวม	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ด้านกำลังคน	0.705**	<0.001

	ประสิทธิผลการจัดการวารสารภาพรวม	
การบริหารจัดการวารสาร	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ด้านวิธีการ	0.705**	<0.001
ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี	0.661**	<0.001
ด้านวัสดุอุปกรณ์	0.694**	<0.001
ด้านสภาพแวดล้อม	0.784**	<0.001
ด้านการวัดผล	0.812*	<0.001

หมายเหตุ: $p < 0.01$ แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 6 และ 7 แสดงผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ระหว่าง การบริหารจัดการวารสารในมิติที่ต่างกััน กับ ประสิทธิภาพของการจัดการวารสารโดยรวม ผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของการจัดการวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.001$) จากตารางพบว่า ด้านการวัดผล (Pearson Correlation = 0.812, $p < 0.001$) มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับประสิทธิภาพของการจัดการวารสารในภาพรวม แสดงให้เห็นว่า การวัดและการประเมินผลการดำเนินงานของวารสารมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการ รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อม ($r = 0.784$, $p < 0.001$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงานของวารสารมีส่วนช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านกำลังคน ($r = 0.705$, $p < 0.001$) และ ด้านวิธีการ ($r = 0.705$, $p < 0.001$) พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับประสิทธิภาพของการจัดการวารสาร แสดงให้เห็นว่าทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและกระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการวารสาร ด้าน เครื่องมือและเทคโนโลยี ($r = 0.661$, $p < 0.001$) และ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ($r = 0.694$, $p < 0.001$) ก็มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการวารสาร สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงทรัพยากรที่เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานของวารสาร โดยสรุป ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ทุกปัจจัยในการบริหารจัดการวารสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิภาพของการดำเนินงานวารสารวิชาการ ซึ่งบ่งชี้ว่า การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านร่วมกัน โดยเฉพาะการวัดผล การจัดการสภาพแวดล้อม และการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานของวารสารมีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้าน ได้แก่ M1 ด้านกำลังคน, M2 ด้านวิธีการ, M3 ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี, M4 ด้านวัสดุอุปกรณ์, M5 ด้านสภาพแวดล้อม และ M6 ด้านการวัดผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรตาม หรือ ประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึง

สามารถดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อประสิทธิผลของการจัดการคุณภาพวารสาร

5 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณถูกนำมาใช้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ M1 ด้านกำลังคน, M2 ด้านวิธีการ, M3 ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี, M4 ด้านวัสดุอุปกรณ์, M5 ด้านสภาพแวดล้อม และ M6 ด้านการวัดผล กับตัวแปรตาม P1-4 ประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวม เพื่อทดสอบว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารวิชาการ

5.1 คุณภาพของโมเดลถดถอย

ผลสรุปโมเดลถดถอย (Model Summary) ดังแสดงในตาราง 4-8 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม (R Square) เท่ากับ 0.772 หรือ 77.2% ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหกรายการสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 77.2% ในขณะที่ค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.765 ซึ่งสะท้อนว่าหลังจากการปรับค่าตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว โมเดลยังคงมีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนได้ดี นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ค่า $F = 115.215$, $p < 0.001$ ซึ่งบ่งชี้ว่าโมเดลโดยรวมมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้พยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 0-1 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Model Summary) ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวม

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.879 ^a	.772	.765	.309540859664776

a. Predictors: (Constant), M6, M3, M1, M4, M2, M5

5.2 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficients)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า M1, M2, M5 และ M6 มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (β) ของตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติในโมเดลถดถอยพหุคูณ

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF

1	(Constant)	.398	.163		2.445	.015		
	M1	.144	.044	.163	3.259	.001	.445	2.245
	M2	.213	.058	.199	3.655	<.001	.377	2.655
	M3	.029	.057	.030	.513	.608	.320	3.125
	M4	.052	.052	.059	1.005	.316	.328	3.053
	M5	.175	.054	.207	3.235	.001	.274	3.654
	M6	.293	.046	.362	6.420	<.001	.351	2.850

a. Dependent Variable: P1-4

จากตาราง 9 แสดงผลผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุที่ใช้ตัวแปรตามคือประสิทธิผลรวมของวารสาร (P1-P4) และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยกำลังคน (M1), วิธีการ (M2), เครื่องมือ (M3), วัสดุอุปกรณ์ (M4), การวัดผล (M5) และสภาพแวดล้อม (M6) พบว่า โมเดลการถดถอยสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ในระดับสูง โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.772 และค่า Adjusted R^2 เท่ากับ 0.765 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลวารสารได้ร้อยละ 77.2 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยแบบมาตรฐาน (Standardized Coefficient: Beta) พบว่ามีตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จำนวน 4 ตัว ได้แก่

M6 (สภาพแวดล้อม) มีค่า $\beta = 0.362$ ($p < .001$)

M5 (การวัดผล) มีค่า $\beta = 0.207$ ($p = .001$)

M2 (วิธีการ) มีค่า $\beta = 0.199$ ($p < .001$)

M1 (กำลังคน) มีค่า $\beta = 0.163$ ($p = .001$)

ส่วนตัวแปร M3 (เครื่องมือ) และ M4 (วัสดุอุปกรณ์) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า $p = 0.608$ และ 0.316 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่าไม่ได้มีอิทธิพลเชิงพยากรณ์ต่อประสิทธิผลของวารสารในโมเดลนี้

การตรวจสอบ multicollinearity ผ่านค่า VIF (Variance Inflation Factor) พบว่าทุกตัวแปร มีค่า VIF อยู่ในช่วงระหว่าง 2.245 ถึง 3.654 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่แนะนำ ($VIF < 5$) แสดงว่าไม่มีปัญหาความแปรปรวนร่วมกันของตัวแปร (ไม่มี multicollinearity)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficients Beta) ของตัวแปรอิสระ พบว่าตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ M1 ($\beta = 0.163$, $p = 0.001$), M2 ($\beta = 0.199$, $p < 0.001$), M5 ($\beta = 0.207$, $p = 0.001$) และ M6 ($\beta = 0.362$, $p < 0.001$) ส่วนตัวแปร M3 และ M4 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ค่าความแปรปรวนร่วม (VIF) ของตัวแปรทั้งหมดอยู่ระหว่าง 2.245 ถึง 3.654 แสดงว่าไม่มีปัญหา multicollinearity ภายในโมเดลถดถอยนี้

สมการถดถอยเชิงพหุคูณที่ได้จากผลการวิเคราะห์ มีลักษณะดังนี้

$$\text{ประสิทธิผลภาพรวมของวารสาร} = 0.398 + 0.144(M1) + 0.213(M2) + 0.175(M5) + 0.293(M6)$$

5. สรุปผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่าด้านกำลังคน ด้านวิธีการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะด้านการวัดผล ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานสูงที่สุด ($\beta = 0.362$) แสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลมากที่สุด ในขณะที่ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี และด้านวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีผลที่ชัดเจนต่อประสิทธิผลการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวม ซึ่งอาจพิจารณาจากโมเดลเพื่อลดความซับซ้อนของการพยากรณ์ อย่างไรก็ตาม โมเดลที่พัฒนาในครั้งนี้อาจอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวมได้ถึง 77.2 และไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) จึงสามารถนำไปใช้พยากรณ์ได้อย่างแม่นยำ

6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของวารสารระหว่างกลุ่ม TCI เปรียบเทียบระดับประสิทธิผลของวารสารในกลุ่ม TCI 1, 2, 3

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) หรือการทดสอบแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ (Kruskal-Wallis Test) พร้อมใช้ Tukey HSD Test ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อดูว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใด

สมมติฐานที่ 2 การจัดกลุ่มวารสารใน TCI มีความแตกต่างกันในด้านประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ ได้ใช้ One-way ANOVA และ Kruskal-Wallis Test โดยผลลัพธ์สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานวารสารระหว่างกลุ่มวารสาร

การทดสอบทางสถิติ	ค่า F / ค่า H	df	Sig.
One-way ANOVA (F-test)	115.215	6	<0.001
Kruskal-Wallis H-test	8.127	2	0.017

จากตาราง 10 พบว่า One-way ANOVA มีค่า $F = 115.215$ และ $p\text{-value} < 0.001$ ซึ่งหมายความว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มวารสารใน TCI ในด้านประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสาร นอกจากนี้ การวิเคราะห์ด้วย Kruskal-Wallis Test ได้ค่า $H = 8.127$ และ $p\text{-value} = 0.017$ ซึ่งยืนยันว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มเช่นกัน

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มวารสารด้วย Tukey HSD

กลุ่มที่เปรียบเทียบ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
1 vs 2	0.064	0.0883	0.747
1 vs 3	0.878*	0.1891	<0.001
2 vs 3	0.813*	0.185	<0.001

*. The mean difference is significant at the 0.05 level

จากตาราง 11 ผลการทดสอบ Tukey HSD พบว่า กลุ่มวารสารที่ 3 มีความแตกต่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ขณะที่ กลุ่ม 1 และ 2 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.747$)

ตาราง 12 การจัดกลุ่มตามค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลการดำเนินงานวารสาร

กลุ่มวารสาร	N	ค่าเฉลี่ย (Mean)
กลุ่ม 3	12	3.34
กลุ่ม 2	119	4.16
กลุ่ม 1	80	4.22

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มวารสารที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่ากลุ่มที่ 3 มีประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างชัดเจน

จากผลการทดสอบทางสถิติทั้ง One-way ANOVA, Kruskal-Wallis Test และ Tukey HSD สามารถสรุปได้ว่า การจัดกลุ่มวารสารใน TCI มีผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะ กลุ่มวารสารที่ 3 มีประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญ

7. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวารสารวิชาการไทยจำนวน 211 ฉบับ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการวารสารวิชาการไทย

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ทุกด้านของปัจจัยการบริหารจัดการวารสาร (6M) ได้แก่ กำลังคน (M1), วิธีการ (M2), เครื่องมือ (M3), วัสดุอุปกรณ์ (M4), การวัดผล (M5) และสภาพแวดล้อม (M6) ได้รับการประเมินในระดับ “มาก” โดยเฉพาะด้านวิธีการ (M2) และเครื่องมือ (M3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของวารสารตามแนวทาง TQM ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ การมุ่งเน้นลูกค้า (P1), การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (P2), การมีส่วนร่วมของ

บุคลากร (P3), และการวัดผลและการวิเคราะห์ (P4) ซึ่งทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ “มาก” ถึง “มากที่สุด”

3) จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่าปัจจัย 6M ทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของวารสารทั้ง 4 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) โดยเฉพาะ M6 (สภาพแวดล้อม), M5 (การวัดผล) และ M2 (วิธีการ) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกับตัวแปรตามหลายด้าน

4) การวิเคราะห์การถดถอยพหุ พบว่าปัจจัย M6 ($\beta = 0.362$), M5 ($\beta = 0.207$), M2 ($\beta = 0.199$) และ M1 ($\beta = 0.163$) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิผลรวมของวารสาร ($p < 0.05$) โดยรวมแล้วโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 77.2 ($R^2 = 0.772$)

สรุปสมมติฐานที่ 1 ได้รับการยืนยันว่าปัจจัย 6M มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของวารสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของวารสารระหว่างกลุ่ม TCI ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับประสิทธิผลของวารสารในกลุ่ม TCI 1, 2, 3 และวารสารใหม่ โดยใช้ ANOVA และ Tukey HSD Test พบว่า กลุ่มวารสาร TCI 1 มีระดับประสิทธิผลสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ขณะที่วารสารใหม่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในทุกด้าน

สรุปสมมติฐานที่ 2 ได้รับการยืนยันว่ามีความแตกต่างของประสิทธิผลระหว่างกลุ่มวารสาร TCI อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. บทสรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการวารสารวิชาการไทย โดยใช้แนวคิดการบริหารเชิงบูรณาการร่วมกับกรอบแนวคิด 6M ซึ่งประกอบด้วย ด้านกำลังคน (M1) ด้านวิธีการ (M2) ด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี (M3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ (M4) ด้านสภาพแวดล้อม (M5) และด้านการวัดผล (M6) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ต่อประสิทธิผลของการจัดการคุณภาพวารสารแบบองค์รวม ผลการวิจัยพบว่า

1.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการวารสารมีความสัมพันธ์และผลกระทบต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

1) ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการวารสารวิชาการในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยเฉพาะด้านการวัดผล (M6) และด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (M5) มีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด

2) ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดการคุณภาพการบริการแบบองค์รวมได้ 77.2% ($R^2 = 0.772$) โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อประสิทธิผลการจัดการการบริการ ได้แก่ ด้านการวัดผล (M6) ($\beta = 0.362, p < 0.001$) รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อม (M5) ($\beta = 0.207, p = 0.001$) และด้านวิธีการ (M2) ($\beta = 0.199, p < 0.001$) ส่วนด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี (M3) และด้านวัสดุอุปกรณ์ (M4) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ผลการวิเคราะห์ปัญหาความสัมพันธ์เชิงพหุคอลลีเนียริตี้ (Multicollinearity Test) โดยใช้ Variance Inflation Factor (VIF) พบว่าค่า VIF ของทุกตัวแปรอยู่ในช่วง 2.245-3.654 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 10 แสดงว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงพหุคอลลีเนียริตี้ในโมเดล

1.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 กลุ่มการบริการใน TCI มีความแตกต่างกันในด้านประสิทธิผลของการดำเนินงานการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ One-way ANOVA พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มการบริการที่จัดอยู่ใน TCI กลุ่มที่ 1, 2 และ 3 โดยค่า $F = 115.215, p < 0.001$ นอกจากนี้ การทดสอบ Kruskal-Wallis Test ได้ค่า $H = 8.127, p = 0.017$ แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างของค่ากลางของแต่ละกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาผล Tukey HSD Post-hoc test พบว่า กลุ่มการบริการที่ 3 มีค่าประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ($p = 0.747$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การบริการในกลุ่มที่ 3 อาจมีปัจจัยที่ส่งผลให้ประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

2. อภิปรายผล

2.1 การบริหารจัดการการบริการและผลกระทบต่อประสิทธิผล

ผลการศึกษาชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการการบริการวิชาการ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงทรัพยากรทางกายภาพ เช่น เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการ ระบบวัดผล และสภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน

1) ด้านการวัดผล เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด การมีระบบการวัดผลที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานช่วยให้การบริการสามารถปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management - TQM) ที่เน้นการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจและปรับปรุงกระบวนการทำงาน

2) ด้านสภาพแวดล้อม มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานการบริการ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น การสนับสนุนจากองค์กร การมีวัฒนธรรมที่เน้นคุณภาพและความร่วมมือภายในองค์กร ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริการอย่างมีนัยสำคัญ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ

Hietschold et al. (2014) ที่พบว่าบรรยากาศองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างคุณภาพตามแนวทาง TQM

3) ด้านวิธีการ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของวารสาร การมีกระบวนการที่เป็นระบบ และชัดเจนช่วยให้การดำเนินงานของวารสารมีความเป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Oakland (2014) ที่ระบุว่ากระบวนการบริหารที่ดีเป็นรากฐานของการพัฒนาคุณภาพองค์กร

ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการเชิงบูรณาการที่ระบุว่า การพัฒนาโครงสร้างองค์กร การบริหารทรัพยากรบุคคล และระบบประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพของวารสารวิชาการ (Ishikawa, 2020) โดยเฉพาะการวัดผลที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวารสาร ซึ่งสนับสนุนข้อเสนอของ (Kaplan & Norton, 1996) เกี่ยวกับ Balanced Scorecard ที่เน้นให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้

2.2 ความแตกต่างของกลุ่มวารสารใน TCI

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วารสารในกลุ่มที่ 3 มีประสิทธิผลต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยด้านทรัพยากรที่จำกัด โครงสร้างการบริหารจัดการที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ หรือกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพที่ไม่ต่อเนื่อง ผลนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Smith et al. (2019) ที่ชี้ว่า วารสารที่มีทรัพยากรและการสนับสนุนที่เพียงพอจะมีคุณภาพการดำเนินงานที่สูงกว่า

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) พัฒนาระบบวัดผลและการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ควรกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่เป็นมาตรฐาน เช่น ระยะเวลาการพิจารณาบทความ คุณภาพของบทความที่ตีพิมพ์ และระดับการอ้างอิงของวารสาร

2) นำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพวารสาร สนับสนุนให้มีการอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารจัดการวารสาร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เขียน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อ่านในการปรับปรุงคุณภาพของวารสาร

3) ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการให้เป็นมาตรฐาน พัฒนาคู่มือและแนวทางการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานสำหรับวารสารใช้แนวทางการบริหารจัดการที่อิงตามหลัก TQM เพื่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1) ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อประสิทธิผลของวารสาร ควรพิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์และแรงจูงใจของบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

2) นำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการวารสาร เช่น การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการคัดกรองบทความเบื้องต้น หรือการใช้ Blockchain เพื่อเพิ่มความโปร่งใสในการจัดการข้อมูลวารสาร

3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของวารสารกับระดับการยอมรับในระดับสากล วิเคราะห์ว่าแนวทางการพัฒนาใดช่วยให้วารสารไทยสามารถเข้าสู่ฐานข้อมูลสากล เช่น Scopus และ Web of Science ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. บทสรุป

การศึกษานี้ยืนยันว่าปัจจัยด้านการวัดผล ด้านสภาพแวดล้อม และด้านวิธีการเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารจัดการวารสารวิชาการไทย การประยุกต์ใช้แนวคิด TQM และกรอบแนวคิด 6M ในการบริหารวารสารสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และส่งเสริมคุณภาพของวารสารให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากลได้ในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2567 คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารอ้างอิง

กัญญาภักดิ์ สระแก้ว, นวลพรรณ ชำนิ, & อนันตญา ขจัดโรคา. (2562). การพัฒนาคุณภาพวารสาร ราชภัฏบดินทร์ เวชสาร: จากอดีตสู่ปัจจุบัน. *มหาวิทยาลัยมหิดล*, 6(1), 14-23.
<https://doi.org/10.14456/JMU.2019.2>

จันทร์ภา จันทโรตติ, และกฤษรัตน์ ศรีสว่าง. (2568). การบริหารจัดการวารสารกฎหมายสงขลานครินทร์ ให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวารสารระดับชาติ TCI กลุ่ม 1. *วารสารวิชาการ ปชมท.*, 14(1), 1-16.

จุฑารัตน์ จิตกุล. (2561). การบริหารจัดการระบบการกำกับติดตามการประเมินบทความในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(2), 35-47.

เวคิน นพนิตย์. (2656). ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในการจัดการวารสารวิชาการ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 8(2), 89-95.

Bose, T. K. (2012). Application of Fishbone Analysis for Evaluating Supply Chain and Business Process-A CASE STUDY ON THE ST JAMES HOSPITAL. *International Journal of Managing Value and Supply Chains (IJMVSC)*, 3(2).
<https://doi.org/10.5121/ijmvsc.2012.3202>

- Coccia, M. (2018). The Fishbone Diagram to Identify, Systematize and Analyze the Sources of General Purpose Technologies. *Journal of Social and Administrative Sciences*, 4(4), 201–303. <https://papers.ssrn.com/abstract=3100011>
- Deming, W. E. (1986). *Out of the Crisis*. Cambridge : Massachusetts Institute of Technology.
- Fonseca, C., Anastasiou, S., & Ntokas, K. (2024). Leadership and Quality Enhancement in Secondary Education: A Comparative Analysis of TQM and EFQM. *Merits 2024*, Vol. 4, Pages 440-452, 4(4), 440–452. <https://doi.org/10.3390/MERITS4040031>
- Goetsch, D. L., & Davis, S. B. (2016). *Quality management for organizational excellence : introduction to total quality* (8th ed.). Pearson Education Limited.
- Gray, P., Lyytinen, K. J., Saunders, C., Watson, R. T., Willcocks, L. P., & Zwass, V. (2006). How Shall We Manage Our Journals in the Future? A Discussion of Richard T. Watson's Proposals at ICIS 2004. *Communications of the Association for Information Systems*, 18, pp-p. <https://doi.org/10.17705/1CAIS.01814>
- Hananta, S. A., & Susyanti, J. (2024). Implementation of Total Quality Management (TQM) in Organizations and Business. *International Journal of Economics and Management Research*, 3(2), 322–332. <https://doi.org/10.55606/IJEMR.V3I2.227>
- Hietschold, N., Reinhardt, R., & Gurtner, S. (2014). Measuring critical success factors of TQM implementation successfully – a systematic literature review. *International Journal of Production Research*, 52(21), 6254–6272. <https://doi.org/10.1080/00207543.2014.918288>
- Islam, M., & Towfiq Pritom BBA, S. (2016). Application of Fishbone Analysis for Evaluating Supply Chain and Business Process-A Case Study on KMART. *Industrial Engineering Letters*, 6(7). www.iiste.org
- Kaiseroglou, N., Sfakianaki, E., & Siontorou, C. (2024). Evaluation and total quality management: the case of primary education. *TQM Journal*, ahead-of-print(ahead-of-print). <https://doi.org/10.1108/TQM-05-2024-0165/FULL/XML>
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The balanced scorecard: Translating strategy into action*. Harvard Business School.
- Liliana, L. (2016). A new model of Ishikawa diagram for quality assessment. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, 161(1), 012099. <https://doi.org/10.1088/1757-899X/161/1/012099>

Oakland, J. S. (2014). *Total quality management and operational excellence: Text with cases* (4th ed.). Routledge.

Silvestri, C., Silvestri, L., Piccarozzi, M., & Ruggieri, A. (2024). TQM and sustainability: a study of the methods and CSFs of TQM for achieving sustainability. *Total Quality Management & Business Excellence*, 35(1–2), 226–272.
<https://doi.org/10.1080/14783363.2023.2289938>

Thai-Journal Citation Centre. (2568). <https://tci-thailand.org/>

Yani, R., Prasetyo, S., Program, *, Studi, P. K., Reproduksi, K., Masyarakat, K., Indonesia, U., & Studi, K. (2023). ANALYSIS OF MATERNAL REFERRAL SYSTEM IN INDONESIA WITH FISHBONE DIAGRAM. *Jurnal Scientia*, 12(03), 3485–3492.
<https://doi.org/10.58471/SCIENTIA.V12I03.1731>

